

לימוד בחברותא או בקבוצות

1. עיון במקורות:

המנהג לאכול מאכלים סמליים המסמלים את בקשותינו ואיחולינו לשנה החדשה, הוא מנהג עתיק יומין שהיו מקיימים עוד לפני 2000 שנה ומופיע בתלמוד הבבלי¹:

עיינו במקור הבא (מסכת כריתות דף ו' עמוד א'):

”אמר אביי: (שם של אחד מגדולי חכמי בבל)

השתא דאמרת סימנא מילתא היא (עכשיו, לאחר שאמרת שלסימן ישנה משמעות, והסימן הוא משהו מוחשי שיש לעשות),

יהא רגיל איניש למיכל ריש שתא (יהא רגיל אדם לאכול בראש השנה):

קרא ורוביא, כרתי, סילקא ותמרי” (קרא - דלעת, רוביא - לוביה, כרתי - כרשה, סילקא - סלק ותמרי - תמרים).

חכמים מזכירים את המאכלים הללו ששמן (חלקם בארמית) או טבעם רומז לסימן טוב, והם מתאימים לתוכן הבקשות שאנו נוהגים לומר לפני כל אכילת מאכל. על הבקשות נלמד מאוחר יותר.

¹ **תלמוד בבלי:** חיבור שבו מסוכמת הגותם ההלכתית והאגדית המרכזית של האמוראים - חכמי בבל וארץ ישראל בתקופה שלאחר חתימת המשנה, מתחילת המאה השלישית ועד לסוף המאה החמישית. התלמוד הבבלי נכתב בעיקרו כפרשנות על דברי דורות קודמים של חכמים, דהיינו על המשנה.

2. דיון בחברותא / בקבוצה בעקבות הלימוד

- נסו להסביר את הרעיון בדבריו של החכם אביי: סימנא מילתא היא - כלומר, לסימן יש מהות, כוח ומשמעות.
- ציינו סימנים שאתם מכירים שאנשים נוהגים לעשות או נמנעים מלעשות משום שהם מרגישים שבסימן יש כוח.
- האם אתם משתמשים בסימנים כאלו בחייכם (לדוגמה להתחיל ברגל ימין ועוד)? ציינו כמה דוגמאות.

3. שיח במליאה

- הציגו בפני חבריכם את תשובותיכם
